30/05/2021

Μητροπολίτης Ζιμπάμπουε: Η μορφή της Αγίας Φωτεινής

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Αλεξανδρείας

Η μορφή της Αγίας Φωτεινής – Κυριακή της Σαμαρείτιδας

Του Σεβ. Μητροπολίτη Ζιμπάμπουε κ. Σεραφείμ

Η Ευαγγελική Περικοπή αυτής της Κυριακής αναφέρεται στο διάλογο που είχε ο

Ιησούς Χριστός με μια Σαμαρείτιδα γυναίκα, η οποία μάλιστα εθεωρείτο από τους Εβραίους ως ξεπεσμένη και αμαρτωλή, που είχε αρνηθεί και προδώσει την εθνική Ιουδαϊκή της ταυτότητα. Γι’ αυτό ο Ευαγγελιστής Ιωάννης τονίζει ότι δεν συνήθιζαν να έχουν κάποια επικοινωνία ή επαφή οι Εβραίοι με τους Σαμαρείτες. Στην πραγματικότητα οι Εβραίοι μισούσαν τους Σαμαρείτες όπως σήμερα μερικοί φανατικοί εβραίοι μισούν τους Παλαιστινίους και το αντίστροφον. ΄Οπως, όμως, και στην περίπτωση της παραβολής του Καλού Σαμαρείτη, όπου αποδεικνύεται ότι κοντά στον Θεό δεν βρίσκεται αυτός που θεωρητικά διεκδικεί κάτι τέτοιο, αλλά εκείνος ο οποίος ποιεί το θέλημα του Θεού, αυτός δηλαδή που έχει αγάπη και το αίσθημα της δικαιοσύνης για όλους τους ανθρώπους.

Πολλές φορές, δηλαδή, κοντά στο Θεό δεν είναι αυτός που πηγαίνει Εκκλησία κι ανάβει κεριά, κι από την άλλη είναι φιλοκατήγορος, άσπλαχνος, ασεβής, ανυπάκουος, επιθετικός, δύστροπος, νευρικός κι εγωιστής.

Κοντά στο Θεό βρίσκεται αυτός που πηγαίνει Εκκλησία κι ανάβει κεριά και ταυτόχρονα στην καθημερινή του ζωή προσπαθεί να μεταμορφώσει την κόλαση του κόσμου σε Παράδεισο. Κοντά στο Θεό βρίσκεται αυτός που εκκλησιάζεται τακτικά, και συμμετάσχει επάξια στα άγια και ιερά Μυστήρια της Εκκλησίας και ταυτόχρονα καθημερινά γίνεται το φως του Χριστού που φωτίζει τους διπλανούς του.

Είναι αυτός που με υπομονή και θυσίες προσπαθεί να τους βοηθά όλους, όσο μπορεί. Συνέχεια προσεύχεται να τον φωτίζει ο Θεός να μην αδικεί κανένα και ταυτόχρονα έχοντας ως πρότυπόν του τον προστάτην ΄Αγιον του, που φέρει το όνομά του, προσπαθεί να είναι φιλεύσπλαχνος, να είναι ειρηνικός, να είναι φιλικός, ταπεινός, τίμιος, γενναιόδωρος, υπομονετικός, δίκαιος, καλοπροαίρετος, ήρεμος, γαλήνιος. Προσπαθεί να γίνει φίλος με όλους με την καλοσύνη του και την αγάπη του. Προσπαθεί να συμπεριφέρεται ως οι ΄Αγιοι της Εκκλησίας μας. ΄Εχει συνείδηση ότι η φύση του είναι σχετική και ημιτελής. ΄Εχει συνείδηση ότι μόνον όταν ακολουθεί τον τέλειον Θεόν μπορεί να τελειοποιηθεί κι ο ίδιος. Να ολοκληρωθεί, δηλαδή, ως προσωπικότητα για να επιφέρει στη ζωή του τη χαρά της δημιουργίας και την ομορφιά της ζωής.

Η ηθική χριστιανική μας ζωή εξαρτάται από το περιεχόμενο της πίστης μας στο Θεό. Η ορθοδοξία μας, μας οδηγεί στην ορθοπραξία μας.

Η ορθή μας δηλαδή πίστη μας οδηγεί στον ορθό τρόπο ζωής, να ζούμε με αγάπη και δικαιοσύνη.

Αυτό συμβαίνει σε τέσσερις διαστάσεις, πρώτον, η σχέση μας με το Θεό, δεύτερο,

η σχέση μας με τον εαυτό μας, τρίτο, η σχέση μας με τον συνάνθρωπό μας και τέταρτο, η σχέση μας με την όλη δημιουργία του Θεού (οικολογική ηθική και σεβασμός και προστασία του Περιβάλλοντος).

Το πρόσωπο που θέλει να ζει κοντά στο Θεό, αρχίζει την προσπάθεια του να βελτιώσει τη ζωή των μελών της οικογένειας του, στη συνέχεια των υπολοίπων ατόμων που συναντά καθημερινά, αλλά όταν μπορεί κι αυτών που υποφέρουν και βρίσκονται μακριά του, όπως συμβαίνει με το παράδειγμα των πρώτων Χριστιανών του πρώτου αιώνα της σημερινής αποστολικής περικοπής, που έστελναν την βοήθεια τους για τους υπόλοιπους Χριστιανούς, που υπόφεραν στην περιοχή της Παλαιστίνης ή όσοι βοηθούν άπορα και ορφανά παιδιά και το φιλανθρωπικό έργο της ενορίας τους.

Έτσι η καλή μας διάθεση να μιμηθούμε τους πρώτους Χριστιανούς εκφράζεται με την ηθική και την υλική στήριξη του Διδακτικού, του Κατηχητικού, του Φιλανθρωπικού, του Ποιμαντικού και του Ιεραποστολικού έργου του Πατριαρχείου μας.

Το μεγαλείο της προσφοράς προς τους άλλους δεν ωφελεί μόνο αυτούς που δέχονται την βοήθεια, αλλά πολύ περισσότερο κι αυτούς που δίνουν εισφορές, διότι άν αυτοί που δέχονται τη βοήθεια βοηθούνται υλικά και ηθικά για λίγο στον παρόντα κόσμο, αυτοί που προσφέρουν βοήθεια δέχονται την χάρι του Θεού που οδηγεί στην αιώνιον ζωή, στην εν Χριστώ σωτηρία.

Γι’ αυτή, λοιπόν, την αιώνιον ζωή, αναφέρεται σήμερα ο Χριστός στο διάλογο του με την Σαμαρείτιδα. Αιώνιος ζωή είναι η σωστή γνώση δια τον αληθινόν Θεό. Γνωρίζοντας ο άνθρωπος τον αληθινό Θεόν ζει κι ο ίδιος μια αληθινή ζωή. Ζει σύμφωνα με το θέλημα του Θεού. Προάγεται ο ίδιος πνευματικά και συμβάλλει με την όλη του δημιουργική και θετική παρουσία στην πνευματική και κοινωνική πρόοδον της κοινωνίας μέσα στην οποία ζει. Γίνεται το φως του Χριστού που φωτίζει και καθοδηγεί τους γύρω του.

Το παράδειγμα της Σαμαρείτιδος γυναικός που μας προβάλλει σήμερα η Εκκλησία μας, αποβλέπει επίσης να δώσει ένα μήνυμα ελπίδας σε όσους από εμάς έχουμε εγκλωβισθεί κι αιχμαλωτισθεί από μεγάλες αμαρτίες, να συνειδητοποιήσουμε ότι, όταν ζητήσουμε συγχώρεση από τον Θεό, και δείξουμε πραγματική μετάνοια, μας δέχεται πάλι κοντά του. ΄Ετσι το Μυστήριο της Θείας Εξομολογήσεως είναι απαραίτητο για όλους μας.

Ταυτόχρονα με την αναφορά στην έκλυτη κι αμαρτωλή ζωή της Σαμαρείτιδος γυναίκας, που άλλαζε τους άνδρες όπως τα πουκάμισα με τις παράνομες σχέσεις

της πορνείας, η Εκκλησία μας θέλει να μας υπενθυμίσει και να μας υπογραμμίσει τη σημασία του Μυστηρίου του Γάμου. Η μονογαμία και το ισόβιο του γάμου ισχύει και για τους άνδρες και τις γυναίκες. Έτσι προστατεύονται κι οι ίδιοι και τα παιδιά τους και η τοπική κοινωνία.

Σύμφωνα με τη Παράδοση της Εκκλησίας μας η Σαμαρείτιδα γυναίκα, βαπτίσθηκε από τον Απόστολο Πέτρο την Ημέρα της Πεντηκοστής, είναι η γνωστή μας Αγία Φωτεινή, η οποία κήρυξε το Ευαγγέλιο στην Αφρική, στη Σμύρνη και στη Ρώμη όπου μαρτύρησε με τα παιδιά της και τις αδελφές της όταν ξεκίνησαν οι γνωστές σφαγές των πρώτων Χριστιανών από τους διεφθαρμένους Ρωμαίους αυτοκράτορες (Ρωμαϊκοί διωγμοί).

Όταν σκεφτούμε πόσο εύκολα δολοφονούσαν τους πρώτους χριστιανούς καθημερινά, βρίσκουμε δύναμη και παρηγοριά με πίστη στο Θεό και με τις καθημερινές μας προσευχές να αντιμετωπίσουμε και τη σημερινή μεγάλη δοκιμασία της απειλής του κορωνοϊού ενωμένοι, με υπομονή και αγάπη μεταξύ μας και καθημερινή αλληλοϋποστήριξη και αλληλοβοήθεια μεταξύ μας. Να προσευχόμαστε να βρεθεί το φάρμακο για να ησυχάσουμε.